

Mødet den 8. Decbr. 1910.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Harald Jensen, Jakob Jensen og N. Job. Laursen.

1. (J. Nr. 406—1910). Indstilling fra Bestyrelsen for **Christian den Niendes Børnehjem** angaaende Besættelse af Pladsen som Forstander for Hjemmet.

F o r m a n d e n meddelte, at Bestyrelsen indstillede Lærer Kammersgaard Jensen, Ormslev, som Nr. 1, og Børnehjemsforstander N. K. Thomsen, Randers, som Nr. 2. Valget havde denne Gang været vanskeligt af en anden Grund end tidligere, idet ret mange kvalificerede Folk søgte Pladsen.

M o u s t e n fandt det lidt smaat kun at indstille to. Den eneste af de indstillede, som han havde set, var Kammersgaard Jensen, og han havde ikke gjort noget godt Indtryk. For Thomsens Vedkommende forelaa der hverken Anbefalinger eller Oplysninger. Han var mest tilbøjelig til at ønske Sagen udsat og henstille til Bestyrelsen at indstille et Par til.

S a m u e l s e n var forundret over, at Kammersgaard Jensen ikke havde gjort et godt Ind-

tryk paa Hr. Mousten, da han netop fandt Kammersgaard Jensen meget sympatetisk. Kammersgaard Jensens rolige Optræden og hele Adfærd var saaledes, at man maatte komme til at synes om ham, og han var ogsaa overordentligt afholdt af alle paa hans Hjemegn.

Simonsen kunde godt gaa med til at udsætte Afgørelsen i 8 Dage, skønt han ingen Anledning saa dertil, da han for sit Vedkommende var overbevist om, at man ikke kom til et andet Resultat. Ej heller havde han noget imod at indstille nogle flere, men han ansaa det for givet, at der atter vilde blive peget stærkt paa Kammersgaard Jensen.

Mousten pegede paa, at Byraadet i Virkeligheden intet Valg havde, da det ikke godt kunde tage Thomasen, der ingen anbefalinger havde. Han havde faaet det Indtryk, at Kammersgaard Jensen var meget stortalende og selvbevidst.

Mikael Johansen havde faaet det bedste Indtryk af Kammersgaard Jensen og saa ingen Grund til at udsætte Sagen, naar Bestyrelsens Indstilling var enstemmig. Da Pladsen skulde tiltrædes til 1. Januar, var det heller ikke for tidligt at faa Valget afgjort nu.

Jul. Andersen udtalte, at de to indstillede havde gjort det bedste Indtryk paa ham og tiltalt ham mest af alle dem, der havde fremstillet sig for ham. Navnlig syntes han, at Kammersgaard Jensen havde en overordentlig beskeden og pæn Optræden og desuden gjorde Indtryk af at være en moden og erfaren Mand. Hans anbefalinger var desuden udmærkede, og dertil kom jo nu Hr. Samuelens Oplysning om, at han var meget afholdt paa sin Egn, hvad ogsaa maatte veje en Del til. Endelig havde Fru Kammersgaard Jensen

ogsaa gjort det bedste Indtryk. Alle de Byraads-medlemmer, der sad i Hjemmets Bestyrelse, var enige om, at de to indstillede var de bedste, saa det var ikke let at se, hvad der kunde vindes ved en Udsættelse. Dertil kom, at det ikke var værd at fortsætte med de midlertidige Forhold paa Hjemmet mere end højst nødvendigt. Iøvrigt syntes han slet ikke, der var nogen Fordel for Byraadet i et Tilfælde som dette at have saa mange at vælge imellem.

Magnus Nielsen kunde ganske slutte sig til d'Herrer Simonsens og Jul. Andersens Udtalelser. Bestyrelsen havde gaaet Ansøgningerne meget grundigt igennem, og dens Valg kunde næppe være bedre, saa det vilde være meget vanskeligt for Byraadet at gribe ind. Han henstillede til Hr. Mousten at tage sit Forslag om Udsættelse tilbage, netop af Hensyn til Forholdene paa Hjemmet. At indstille flere vilde heller næppe være heldigt. Sluttelig anbefalede han Kammersgaard Jensen paa det bedste.

Mousten skulde indrømme, at han naturligvis kunde have taget fejl af Kammersgaard Jensen, men kunde dog ikke efter det Indtryk, han havde faaet af denne, stemme for ham. Naar Byraadet skulde besætte Pladsen, var det ogsaa et noget lille Antal at indstille. Muligvis var Fru Kammersgaard Jensen ogsaa svagelig, da hun var opereret for Galdesten. Naar Bestyrelsen imidlertid saa bestemt ønskede Kammersgaard Jensen, var der vel ikke noget at gøre ved det.

Samuelson havde intet imod at udsætte Afgørelsen, men var dog overbevist om, at Kammersgaard Jensen alligevel blev valgt.

Simonsen saa helst Sagen afgjort nu, men hvis Hr. Mousten fastholdt Ønsket om Udsættelse,

vilde han anbefale det, da han nødig vilde have, at det skulde kunne siges, at Valget var trumfet igennem, saaledes at der ikke var levnet Modstanderne Tid til at søge Udsættelse.

Lærer Kammersgaard Jensen valgtes.

2. (J. Nr. 369—1910). Forespørgsel fra Kobbensmed S. Jørgensen, om hvorvidt et Kursus for Gas- og Vandmestre paa Teknologisk Institut i København maa være fyldestgørende for Opnaaelse af **Auto-
risation som Gas- og Vandmester** her i Byen.

Fra Kommissionen for Afholdelse af Gas- og Vandmesterprøver forelaa Indstilling om, at Byraadet bestemmer, at indtil videre maa de, som har bestaaet Prøven for Gas- og Vandmestre ved Teknologisk Institut, fritages for her at aflægge mundtlig og skriftlig Prøve, hvorimod de her skal aflægge en praktisk Prøve i det Omfang, som er fastsat i »Betingelser for Udstedelse af Bemyndigelse som Gas- og Vandmester i Aarhus« under Afsnit Praktisk Prøve 2. Afdeling.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 451—1910). Andragende fra O. Jensen om **Autorisation som Gas- og Vandmester**.

Fra Kommissionen for Afholdelse af Gas- og Vandmesterprøver forelaa Meddelelse om, at Andrageren i Oktober d. A. havde indstillet sig til Prøven uden at bestaa denne, og at Kommissionen derfor ikke kunde anbefale at give Tilladelsen.

Indstillingen vedtoges.

4. (J. Nr. 17⁹—1910). Det foreliggende Andragende fra Maler H. C. Jensen om **Eftergivelse af Fat-
tighjælp** bevilgedes.

5. (J. Nr. 18¹⁰—1910). Det foreliggende Andragende fra Postekspedient Kragh om **Eftergivelse af
Hundeskate** kunde ikke bevilges.

Udenfor Dagsorden meddelte:

3. **M a g n u s N i e l s e n**, at han havde konfereret med Direktøren for Hypotekforeningen om, hvorvidt denne kunde formaas til at yde de Grundejere, som havde Laan i Foreningen, og som ønskede at indlægge W. C., et Tillægslaam i dette Øjemed. Direktøren havde lovet at fremsætte Spørgsmaalet for Foreningens Kontroludvalg, men ønskede selvfølgelig at have en fast Basis for en mulig Overenskomst. Taleren havde da tænkt sig, om ikke Stadsingeniøren samtidig med at kontrollere den tekniske Side af W. C. Indlægene kunde se efter, om det bevilgede Beløb var medgaaet til Installeringen. Stadsingeniøren var villig til at paatage sig denne Kontrol, og Direktøren mente, at Kontroludvalget i saa Tilfælde vilde være tilbøjelig til at yde vedkommende et Tillægslaam af den nødvendige Størrelse. En saadan Ordning vilde sikkert bidrage meget til Indførelsen af W. C., foruden at den vilde betyde en Del for Grundejerne, saa Taleren ønskede at spørge Byraadet, om det kunde gaa med til at paalægge Stadsingeniøren at udføre Kontrollen, saaledes at hans Attester kunde blive taget gyldige af Hypotekforeningen.

R a h r fandt Ordningen udmærket for de Grundejere, der havde Laan i Hypotekforeningen. For andre Grundejere, navnlig for de mindre bemidlede, mente han, altid man havde tænkt sig en Ordning, hvorefter Kommunen paa visse Betingelser kunde komme til at staa i Forskud for de nødvendige Beløb.

M o u s t e n ansaa Tanken for meget god. For de andre Ejeres Vedkommende, som Hr. Rahr omtalte, vilde det sikkert være heldigst, at Kommunen lod Anlægget udføre, saaledes at Beløbet

skulde afdrages i et nærmere fastsat Antal Terminer. Han henstillede til Brolægningsudvalget at komme med Indstilling angaaende begge Dele.

Simonsen havde i og for sig intet videre imod den af Hr. Magnus Nielsen foreslaaede Ordning, forudsat at Stadsingeniørens Honorar blev afholdt at Grundejerne, skønt han dog var noget betænkelig ved atter at indføre privat Arbejde for Stadsingeniøren. Det heldigste vilde vel derfor ogsaa være, at Betalingen indgik i Byens Kasse, og at Stadsingeniøren fik en tilsvarende Lønforhøjelse. Iøvrigt troede han ikke, at Sagen fik større Betydning for Grundejerne, da de fleste af disse havde 3 Prioriteter i deres Ejendomme, og det jo langt fra var givet, at Indehaverne af den 3. Prioritet vilde finde sig i at faa det omtalte Tillægslaan stukket ind foran deres Prioritet.

Magnus Nielsen bekræftede, at der var peget paa den af Hr. Rahr omtalte Ordning, hvorved Kommunen kom til at staa i Forskud for de Beløb, der maatte medgaa til Indlæg af W. C.; men netop derfor vilde det være heldigst, om Kommunen søgte at hjælpe Grundejerne paa andre Maader, saaledes at den i saa høj Grad som muligt kunde blive for selv at træde direkte hjælpende til. At 3. Prioritetshavere skulde have noget imod Ordningen, kunde han ikke tænke sig.

Simonsen mente dog, at Sagen burde nøje overvejes, for skulde den medføre, at Kommunen ved at paatage sig visse Garantier eller mulig ved Pengeudlæg skulde søge at friste Folk til at indlægge W. C., vilde det sikkert blive en dyr Historie for Kommunen.

Marinus Petersen havde intet imod den af Hr. Magnus Nielsen foreslaaede Ordning, men vilde være meget betænkelig ved at lade Kom-

munen komme til staa i Forskud for Grundejere, der ønskede at indlægge W. C. i deres Ejendomme.

Magnus Nielsen fremhævede, at der i Øjeblikket ikke var Tale om andet end at faa Laaneinstitutterne interesserede i at yde Grundejerne et Tillægslaan til Indlæg af W. C. i deres Ejendomme. Iøvrigt kunde han godt tænke sig Forhold, hvor det blev nødvendigt at lade Kommunen staa i Forskud for Anlægsbeløbene, men han kunde ikke tænke sig, at det skulde være en Ret for alle Grundejere at faa Laan af Kommunen til Indlæg af W. C.

Mikael Johansen troede ikke, Hr. Simonsen havde Ret i, at de fleste Ejendomme var behæftet med 3 Prioriteter. Forudsætningen for Anlægget af de afskærende Ledninger og Indførelse af W. C. var, at det skulde være en i sig hvilende Sag, saa det var efter hans Mening ethvert Byraadsmedlems Pligt at agitere for den størst mulige Tilslutning. At modarbejde W. C. Sagen var at modarbejde Kommunens Interesser, og Hr. Magnus Nielsens Forslag kunde aldrig være andet end til Gavn for baade Grundejerne og Kommunen.

Mousten henviste til, at Kommunen stod i Forskud for Grundejerne paa flere Omraader f. Eks. for Brolægningsudgifter.

Jacobsen ansaa det for Brolægningsudvalgets Pligt at søge at gennemføre W. C. Planen saa godt som muligt og mente, at Hr. Magnus Nielsens Forslag vilde betyde en stor Lettelse for mange Grundejere.

Simonsen maatte bestemt protestere imod at det at modarbejde W. C. skulde være at modarbejde Kommunens Interesser.

Christensen forekom det, at naar Kommunen havde bundet saa mange Penge for at faa W. C. indført, var det Pligt at søge at faa saa stor Tilslutning som muligt, ligesom Byraadet ogsaa maatte søge at lette Indlæg af W. C. for de mindre velstillede, men naturligvis med saa lidt direkte Hjælp fra Kommunen som muligt.

7. F o r m a n d e n meddelte, at Musikdirektør Gutfeld havde været hos ham og spurgt, om det kunde tænkes, at Byraadet paa næste Aars Budget vilde forhøje Tilskudet til den kommunale Musik med 1000 Kr. Hidtil havde man ydet 7000 Kr., der dels blev udbetalt til Teateret dels til Musikerne, som desuden havde faaet 5200 Kr. af Restauratør Rising for sidste Sommer at spille i »Friheden«. Musikerne vilde imidlertid helst spille ved »Varna«, men Værten der vilde kun give 4000 Kr., og der kom altsaa til at mangle godt 1000 Kr. Hr. Gutfeld vilde gerne have Sagen ordnet nu, da Musikerne ellers vilde slutte Akkord med Hr. Rising, som trængte paa for at faa sine Engagementsforhold i Orden snarest muligt.

Simonsen syntes ikke, Byraadet saa pludselig kunde tage Bestemmelse. Hr. Rising maatte nok kunne vente lidt. Ved at manøvrere rigtigt med de 7000 Kr. kunde Byraadet sikkert ogsaa faa det afgørende Ord om, hvor der skulde spilles.

Jacobsen ansaa det for givet, at det vilde være en betydelig Hjælp for »Varna« at faa det kommunale Orkester. Forskønnelsesudvalget mente dog ikke at kunne gaa med til at bevilge mere end 7000 Kr.

Marinus Petersen var ikke rigtig klar over Ordningen med de 7000 Kr. og mente, at Teateret med de billige Folkeforestillinger ikke

bragte noget stort Offer. Hvis Musikerne og Hr. Rising for det kommende Aar regnede med de 7000 Kr., maatte de dog være klar over, at dette Beløb endnu ikke var bevilget.

M i k a e l J o h a n s e n fremhævede den pekuniære Betydning ved at have god Musik ved »Varna«. Dersom Byraadet ikke vilde bevilge mere end 7000 Kr., maatte Beløbet helst deles noget anderledes end hidtil, saaledes at Teateret fik lidt mindre og Orkesteret lidt mere. Han opfordrede Formanden til at henstille til Musikdirektøren ikke at slutte Kontrakt med Hr. Rising, før Budgetudvalget havde taget Stilling til Sagen.

M o u s t e n havde intet imod, at man støttede Teateret, men vilde ligesom tidligere finde det rigtigt, at man fik en virkelig Ordning, da man nu slet ikke havde en saadan. I hvert Fald var det utilladeligt, at Halvdelen af de 7000 Kr. blev anvendt, før de var bevilget.

M a g n u s N i e l s e n fremhævede, at »Varna« burde støttes. Grunden til Miseren med Skovpavillonerne var aldeles utvivlsomt, at Værterne overbød hverandre med Hensyn til Underholdning af dyre Solister. Han bad Skovudvalget ved fremtidig Udlejning af Pavillonerne sørge for at faa Solistoptræden ved disse forbudt.

J a c o b s e n troede ikke, at Teateret havde nogen Indtægt ved Folkeforestillingerne. Fra første Færd af var de halve af disse Forestillinger blevet givet, inden Bevillingen havde foreligget.

M a r i n u s P e t e r s e n havde sine Oplysninger fra Skuespiller Bjørnbach, der havde forestaaet Arrangementet ved Folkeforestillingerne.

S i m o n s e n henstillede til Formanden at betyde Hr. Gutfeld, at det maatte blive paa

hans eget Ansvar, hvis han sluttede Kontrakt med Hr. Rising, inden Byraadet havde udtalt sig.

F o r m a n d e n ansaa denne Fremgangsmaade for den rigtige i Øjeblikket, men om Gutfeld saa kunde holde Orkesteret samlet var noget andet, og det var jo dog i denne Hensigt, at man gav hele Bevillingen.

